

I Основни принципи на ООП.

1. Капсулиране на данните
2. Полиморфизъм
3. Наследяване
4. Абстракция на данните
5. Композиция

1. Капсулиране на данните - за даден обект данните и операциите над тях са в една структура, наречена клас. Директният достъп е ограничен. Достъпа до данните на обекта се осъществява чрез неговите методи.

2. Наследяване - същността на наследяването е, че всеки подклас придобива автоматично (наследств.) всички атрибути и операции на съответния супер-клас.

3. Полиморфизъм - дава възможност различни операции да имат едно и също име. Той позволява един метод на класа да реагира различно, в зависимост от използвания обект.

4. Абстракция на данните - абстракцията опростява сложната реалност чрез моделиране на класове, подходящи за разрешаването на определен проблем. Абстракцията представява модел, изглед или някакво друго общо представяне на действителен обект.

5. Композиция - обектите могат да се състоят от други обекти, тези обекти могат да се скриват от други класове или да са достъпни чрез интерфейси.

II Класове. Дефиниране на класове. Област на класове. Обекти.

Клас - обединено описание на групата от подобни обекти.

Обект наследява всички операции и атрибути на класа, на който принадлежи. Обект е екземпляр на клас

1. Деклариране на клас

class име {

етикет за разрешение 1:

след 1;

етикет за разрешение 2:

след 2;

} име обект

- private - само в рамките на класа

- protected - членовете могат да се видят от ~~своия или от приятели~~ приятели класове

- public - отвън, което се вижда юмси

2. Област на класовете

- класовете могат да се дефинират на различни места в програмата

3. Обекти - след като клас е дефиниран, могат да бъдат създавани неговци екземпляри, наречени обекти.

а) операции с обектите:

- достъп до компонентите на обектите.

обект. данни

обект. име. начин. фз()

обект. име. на. клас. фз (парам).

- производство на обектите.

III. Конструктори.

1. Съюзно

Конструкторите инициализират обектите с клас-функции на класовете.

2. Дефиниране на конструктор

- Конструктор се дефинира, като една клас-функция се нарече с името на класа. Този функция-конструктор се извиква тогава когато се създава нов екземпляр на класа (когато се дефинира нов обект от този клас)

3. Особености на конструктори

- в 1 клас може да се дефинира ^{или} един конструктор, но може и да се декларира няколко.

- извиква се автоматично при създаване на обект.

- името на конструктора съвпада с името на класа

4. Видове конструктори

- предефинирани

- подразбиращи се

- с подразбиращи се параметри

- за присвояване и копиране

IV. Указатели към обекти. Массиви и обекти. Динамични обекти.

1. Указатели към обекти на масове

`int *p;`

`int * p = &r;` ; `int * p = &r;` и `int * p = &r;` и ще се инициализират с адреса на обекта `r`
(`*p`). `get_int()`

2. Массиви и обекти

Массивът е крайна редица от фиксирани брой елементи, които са от един и същи тип. Към всеки елемент от редицата е възможен пряк достъп, който се осъществява чрез индекс.

а) дефрагментация на масив от обекти

- елементите на масив могат да са обекти, които не са изчерпани

• дефрагментация без инициализация

T имен на масив [размер]

• дефрагментация с инициализация

T имен на масив [размер] = { стойност1, стойност2, ... };

3. Динамични обекти

Стек: област за временно съхранение на данните.

Хип: по-постоянна област за съхранение на данни; дълготрайно памет.

* създаване и

разрушаване на

динамични обекти всъщност

се осъществява с

операторите new и delete

↓
ползва се при
работата с динамични
структури
от данни.

- масив

int* arr = new int[5]

delete [] arr;

- динамични масиви: с променлива дължина; в динамичната памет.

V. Деструктури: използват се за освобождаване на динамичната памет ~~след~~ ^{след} разрушаването на обекта след функцията.

използва се при разрушаване на обект с delete

2. Създаване и разрушаване на обекти на масив

при създаване чрез дефрагментация автоматично разруш. при завършване на функцията

при създаване чрез обикновена динамична памет - new

VI. Оператори. Преобразуването на оператори.

① - позиция (преобразуване, намери се)

- приоритет

- асоциативност

- определя ред на изпълнение

→ ←

② Предефиниране: чрез дефиниране на оператори и функции.

тип ^{оператор} ~~оператор~~ знак (параметри)
предефинирането - по 2 + - : функция - приетия
или 1 - 2.

III. Производни класове. Дефиниране. Наследяване и достъп до наследяваните компоненти.

1. Наследяване. Производни класове.
една обща - всички класове в ООП.

Чрез механизма на наследяването се създава нов клас от съществуващ клас.

съществуващият клас се нарича базов (основен) клас.

създаденият - производен.

наследява се 1 или повече класове; (просто 1-класно наследяване)
(многокласово наследяване)

2. Дефиниране на производни класове.

class <произв. клас> : <атрибут> <базов клас>

{ свойства на произв. клас

};

Механизмът от компонентите на един производен клас се състои от компонентите на базовия клас и от новите компоненти наследявани в самия производен клас.

3. Наследяване & достъп до наследяваните компоненти.

атрибути за
достъп

компоненти на основен
клас, определени като

наследява се като

public

public
private
protected

public
private
protected

private

public
private
protected

private
private
private

protected

public
private
protected

protected
private
protected

Тема 12 СДА

I. Основни на анализа на алгоритми: Асимптотична нотация на сложността. Основни рекурентни формули. Примери за анализ на алгоритми.

1. Време на изпълнение: зависи от входа.

2. Видове анализ: най-лош случай
средно време
най-добър случай.

3. Нотации.

- O -нотация (горна граница)
- Ω -нотация (долна граница)
- Θ -нотация (tight bounds)
- o -нотация
- ω -нотация

4. Основни рекурентни формули.

а) Формула 1: при рекурентна проц., която използва 1 елемент по входни данни за да елиминира 1 от тях. $T_n = \frac{n(n+1)}{2}$

б) Формула 2: при рекурсивна програма, която разделя входа си на две половини на една стъпка. $T_n = \lg N$

в) Формула 3: при рекурсивни програми, които разделят входа на две половинки, но освен това все още трябва да изследват всеки елемент от входа. $T_n = 2N$

г) Формула 4: при рекурсивни проц. които трябва да изследват всички входни преди, по време и след разделянето на 2 . $T_n \approx N \lg N$

д) Формула 5: входа на 2 и освен това правят константен брой обработки. $T_n = 2N$

ф 1 $T_n = \frac{n(n+1)}{2}$

↓
извади от входа
елемент 1

ф 2 $T_n = \lg N$

↓
делене входа
на две
по време на
изпълнение

ф 3 $T_n = 2N$

делене входа на 2
и се изследва
всички елементи
на входа.

ф 4 $T_n \approx N \lg N$

не да извади преди, след и
по време на разделяне

ф 5 $T_n = 2N$
извади от входа
и правят константен
брой обработки

II. Абстрактни типови данни. Интерфейс и реализация

1. Абстрактни типови от данни. - позволяват да се пишат програми от високо ниво на абстракция.

За да се разработи ниво ниво на абстракция е необходимо

- да дефинираме абстрактните типове и операциите върху
- да представим данните чрез определени структури
- да реализираме операциите

def Абстрактен тип данни (АТД) е тип данни, дефиниран само чрез интерфейса. Програма, която използва АТД се нарича клиент, а програма, която определя тип данни реализация.

III. Свързани списъци. Обработка на списъци.

1. Свързани списъци.

Свързан списък е множество от елементи (items), където всеки елемент е част от възел (node), който също съдържа връзка (link) към възел.

(когато искаме да отбодим последователно съвкупност от елементи ги организираме в свързан списък)

- едно свързан

- дву свързан

- изтриване на възел

$x.next = x.next.next$

- вписване на възел

$b.next = x.next$

~~$x.next = f$~~

IV. Структура от данни стек. Реализация

def Гек е абстрактен тип данни, който има две основни операции: push (влискване) на елемент и изтриване (pop) на елемент, който последен е влискан.

Гек е крайна редица от елементи от един и същи тип.

Крайна стека се нарича "връх на стека".

First In Last Out (FILO)

- динамичен стек
 - статичен стек
- :- свързан стек
:- статичен стек

V Структура от данни опашка. Реализация

List In List Out (FIFO) опашка е абстрактен тип данни, която се състои от две основни операции:

- влизане на нов елемент (put)
- премахване на елемента, който е влезият ^{първия} най-рано

Опашката е крайна редица от елементи от един и същ тип.

- статична опашка
- свързана опашка

VI. Дървета. Типове дървета.

Дърветата са математическа абстракция, която играе централна роля при дизайна и анализа на алгоритми. Дърветата могат да бъдат използвани за описването на ^{структурата} свойствата на алгоритмите, също и за ^{структурата} построяването на данни.

Типове дървета:

Типове дървета:

- дървета
- дървета скорен
- подредени дървета
- М-арни дървета и двоични дървета

Дърво е не-празна съвкупност от възли и връзки между тях, които удовлетворяват различни свойства.

Възел е прост обект, който може да носи асоциирана информация.

Ребро е връзка м/у 2 възела.

Път в дърво е списък от различни възли, свързани последователно с ребра.

Ако съществува > 1 път м/у някои възли, $\rightarrow$ **граф**.

Дърво с корен е дърво, в което сме избрали възел за корен.

Дърво с корен е възел, свързан с началото на два скота.

Дърво е възел, който е свързан с редица не-свързани дървета-гра.

Ето защо 1 път м/у корена и всеки друг възел в дърво.

Родител - възел на възла.

Възли без деца - листа (терминални възли)

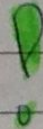
Поредно дърво - скорост, сукозна поредба на децата ~~и д-просто~~

М-арко дърво - всеки възел с директен връзка с деца.

Двоично дърво - поредността се състои от 2 типа възли - външни без деца, вътрешни с 2 деца

VII Сортиране. Елементарни методи за сортиране.

- чрез селекция (selection sort)
- чрез вмъкване (insertion sort)
- метод на мехурата (bubble sort).

VIII Quick sort. - метод за сортиране раздели и владей
Масива се разделя на 2 части на базата на ключа в
елемента, и след това 2-та части се сортират независимо.

Реализация на метода Сортиране чрез селекция

```
static void selection (ITEM[] a, int l, int r) {  
    for (int i = l; i < r; i++) {  
        int min = i;  
        for (int j = i + 1; j <= r; j++)  
            if (less(a[j], a[min])) min = j;  
        exch(a, i, min);  
    }  
}
```


Сортировка через пузырьки:

```
static void insertion (ITEM[] a, int l, int r) {  
    int i;  
    for (i = r; i > l; i--) compExch(a, i-1, i);  
    for (i = l+2; i <= r; i++) {  
        int j = i; ITEM v = a[i];  
        while (less(v, a[j-1])) {  
            a[j] = a[j-1]; j--;  
        }  
        a[j] = v;  
    }  
}
```

Метод с помощью пузырька:

```
static void bubble (ITEM[] a, int l, int r) {  
    for (int i = l; i < r; i++) {  
        for (int j = r; j > i; j--) {  
            compExch(a, j-1, j);  
        }  
    }
```

Quicksort.

```
static void quicksort (ITEM[] a, int l, int r) {  
    if (r <= l) return;  
    int i = partition(a, l, r);  
    quicksort(a, l, i-1);  
    quicksort(a, i+1, r);  
}
```

```
static int partition (ITEM[] a, int l, int r) {  
    int i = l-1, j = r; ITEM v = a[r];  
    for (;;) {
```



```
while (less(a[++i], v));  
while (less(v, a[--j]) & (j != 0) break;  
if (i >= j) break;  
exch(a, i, j);
```

```
}  
exch(a, i, z);  
return i;  
}
```